

Luni, douăzeci și cinci, tristețe

Cristian Andronic

.
Luni, douăzeci și cinci, tristețe,
Aceeși noapte ca-nainte,
Iar, inima o să înghețe,
În amalgamul de cuvinte.

.
Mai absolut și mai greoi,
Ne-nchidem în singurătate,
Tot se repetă pentru noi,
Și ne simțim și mai departe.

.
O, cât de mult putem iubi,
Iubirea-i plină de povețe!
Să-ți amintești când vei citi:
Luni, douăzeci și cinci, tristețe.